

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny- Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2021 w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Miasta P.(...)

przeciwko Z. C.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 4 września 2020 roku

sygn. akt IC 1429/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 149,50 zł (sto czterdzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 140 zł od dnia 31 lipca 2018 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 120 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 220 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Brygida Łagodzińska

UZASADNIENIE

Powód Miasto P.(...) wniósł o zasądzenie od pozwanej Z. C. kwoty 149,50 zł, a także kosztów sądowych w kwocie 30 zł i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z dnia 25 stycznia 2019 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym (...), orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana zaskarżyła nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu wyrokiem z dnia 4 września 2020 roku w punkcie 1. oddalił powództwo oraz w punkcie 2. zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od wyroku wniósł powód zaskarżając go w całości. Orzeczeniu zarzucił naruszenie zarówno prawa procesowego art. 233§1 k.p.c. oraz prawa materialnego art. 454§1 k.c. Wskazał, że Sąd dokonał błędnej wykładni

przepisów, skutkującą uznaniem, że pozwana spełniła świadczenie z tytułu nałożonej opłaty dodatkowej w dacie złożenia dyspozycji przelewu środków z tytułu opłaty dodatkowej na rachunek bankowy powoda, podczas gdy właściwa wykładnia art. 454§1 k.c. winna prowadzić do wniosku, iż spełnienie świadczenia bezgotówkowo następuje w dniu uznania rachunku bankowego wierzyciela, co w niniejszej sprawie nastąpiło po terminie wskazanym w wezwaniu do zapłaty uprawniającym do zapłaty obniżonej opłaty dodatkowej.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, z uwzględnieniem kosztów postępowania apelacyjnego za obie instancje według norm przepisanych.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy pozwana w terminie 7 dni uiszczyła opłatę za przejazd bez ważnego biletu, co uzasadniało obniżenie opłaty dodatkowej o 50%, czy też naruszyła ten termin i w związku z tym obowiązana jest do uiszczenia pełnej opłaty wraz z kosztami wezwania do zapłaty.

Pozwana jechała środkiem komunikacji mimo braku ważnego biletu, a zatem w pełni uzasadnione było obciążenie jej właściwą należnością za przejazd i dodatkową opłatą.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy wysokość opłaty dodatkowej wynosiła 280 zł, albowiem spełnienie świadczenia przez pozwaną nastąpiło po upływie terminu 7 dni od dnia nałożenia na pozwaną obowiązku uiszczenia opłaty dodatkowej. Bezsprzeczne było, iż pozwana była obowiązana uiszczyć opłatę dodatkową w kwocie 280 zł albo kwotę 140 zł w razie jej uiszczenia w terminie 7 dni. Sąd pierwszej instancji uznał, że pozwana uregulowała opłatę dodatkową w terminie 7 dni od daty jej wystawienia, przedłożyła na tę okoliczność potwierdzenie przelewu, z którego wynika data i rachunek bankowy, na który należność została przelana. Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że w przypadku dokonania płatności poprzez przelew środków z rachunku bankowego dniem dokonania zapłaty jest dzień ich uznania na rachunku bankowym powoda. I tą datą jest 24 lipca 2018 roku, tym samym pozwana dokonała zapłaty w 8 dniu od wystawienia wezwania do zapłaty (wezwanie z dnia 16 lipca 2018 roku). W samym wezwaniu zawarta była informacja, że za datę rozliczenia wezwania do zapłaty uważa się datę wpływu należności na konto. A zatem informacja ta była czytelna i nie budziła wątpliwości.

Sąd odwoławczy zwraca uwagę, że przedłożenie przez powoda jako dowodu w postępowaniu apelacyjnym wyciągu z rachunku bankowego wskazującego na datę zaksięgowania wpłaty nie jest dowodem spóźnionym. Powód nie otrzymał bowiem odpisu sprzeciwu, co uniemożliwiło mu zapoznanie się z zarzutami pozwanej i tym samym złożenie dokumentu przed Sądem pierwszej instancji. Tym samym dokument ten stanowił dowód w sprawie.

Brak było podstaw do uznania, że uwzględnienie powództwa narusza zasady współzycia społecznego art. 5 k.c. To właśnie pozwana naruszyła normy korzystając z przejazdu publicznym środkiem lokomocji bez uiszczenia opłaty za przejazd, a brak uiszczenia opłaty w terminie 7 dni pozbawił pozwaną prawa do obniżenia opłaty dodatkowej o 50%. Wbrew zaś twierdzeniom pozwanej w wezwaniu z dnia 16 lipca 2018 roku wyraźnie wskazano, że za datę rozliczenia wezwania do zapłaty uważa się datę wpływu należności na konto. Zapis jest czytelny i jednoznaczny. Strona pozwana wbrew twierdzeniom zawartym w odpowiedzi na apelację nie zachowała należytej staranności przy uiszczaniu opłaty dodatkowej, uiszczając opłatę w ostatnim 7 dni winna liczyć się z tym, że środki na koncie powoda nie wpłyną tego samego dnia.

Mając powyższe na uwadze SO na podstawie art. 386§1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 149,50 zł obejmującą opłatę dodatkową 140 zł oraz 9,50 zł koszt monitu. O odsetkach od kwoty 140 zł Sąd orzekł na podstawie art. 481§1 k.c. Termin spełnienia świadczenia został określony w wezwaniu do zapłaty wystawionym w dniu zdarzenia.

Konsekwencją powyższego była zmiana rozstrzygnięcia o kosztach procesu, którymi Sąd na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c. obciążył pozwaną jako stronę przegrywającą. Powód poniósł koszty: opłatę od pozwu 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 90 zł ustalone na podstawie §2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 98§ 1 i 3 k.p.c. obciążając nimi pozwaną jako stronę przegrywającą. Powód poniósł koszty postępowania apelacyjnego: 100 zł opłata od wniosku (jest to koszt celowy albowiem warunkiem wniesienia apelacji w obecne obowiązującym stanie prawnym jest złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku, który podlega opłacie 100 zł) oraz 120 zł koszty zastępstwa procesowego ustalone na podstawie §10 ust.1 pkt 1 w zw. z §2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Brygida Łagodzińska